

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Wontrobové a soudců JUDr. Vojtěcha Brhla a Mgr. Martina Hejdy v insolvenční věci

dlužníka: **VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s.**, IČO 26823357
sídlem Ruská 1142/30, 703 00 Vítkovice – Ostrava
zastoupený advokátem JUDr. Richardem Mencnerem
sídlem Milíčova 1670/12, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava

o odvolání společnosti: **VÍTKOVICE STEEL, a.s.**, IČO 27801454
sídlem Československá 3321/46, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
zastoupeného advokátem Mgr. Markem Gocmanem
sídlem 28. října 438/219, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava

za účasti: **Krajské státní zastupitelství**
sídlem Na Hradbách 21, 729 01 Ostrava

proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. února 2018, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-433

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. února 2018, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-433 se ve výroku III. a ve vztahu ke společnosti VÍTKOVICE STEEL, a.s., IČO 27801454 ve výroku V. **mění** tak, že návrh na nařízení předběžného opatření se **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Usnesením označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí Krajský soud v Ostravě (dále jen „soud“) nařídil předběžné opatření, kterým uložil společnosti VÍTKOVICE, a.s., IČO 45193070 povinnost poskytnout součinnost insolvenčnímu správci Mgr. Bc. Davidu Vandrovci (dále jen „správce“) v souvislosti s realizací demontáže, nakládky a odvozu souboru movitých věcí označených jako „Linka membránových stěn“ (dále jen „linka“) nacházející se v (označených) nemovitostech, v období od 14. 2. 2018 do 30. 2. 2018, vždy v čase 8:00 až 22:00 hod., a současně tuto součinnost ve výroku konkretizoval (výrok I.), uložil společnosti VÍTKOVICE, a.s., IČO 45193070 povinnost strpět stání a průjezd osobních a nákladních vozidel určených správcem přes (označené) pozemky za účelem realizace demontáže, nakládky a odvozu linky v období od 14. 2. 2018 do 30. 2. 2018 (výrok II.), uložil společnosti VÍTKOVICE STEEL, a.s., IČO 27801454 povinnost strpět stání a průjezd osobních a nákladních vozidel určených správcem přes (označené) pozemky za účelem realizace demontáže, nakládky a odvozu linky v období od 14. 2. 2018 do 30. 3. 2018 (výrok III.), uložil společnosti VÍTKOVICE Doprava, a.s., IČO 25909339 povinnost strpět stání a průjezd osobních a nákladních vozidel určených správcem přes (označené) pozemky za účelem realizace demontáže, nakládky a odvozu linky v období od 14. 2. 2018 do 30. 2. 2018 (výrok IV.), uložil společností VÍTKOVICE, a.s., IČO 45193070 a VÍTKOVICE STEEL, a.s., IČO 27801454 povinnost zdržet se jakýchkoliv jednání, jež by ohrožovala či znemožňovala správci realizaci demontáže, nakládky a odvozu linky (výrok V.), dále při výkonu dohlédací činnosti se vyslovil k postupu správce v řízení a uložil mu povinnosti (výroky VI. až VIII.).
2. V důvodech rozhodnutí soud uvedl, že usnesením ze dne 25. 8. 2016, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-A-62 byl zjištěn úpadek dlužníka, usnesením ze dne 15. 12. 2016, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-73 byla povolena reorganizace dlužníka a usnesením ze dne 7. 8. 2017, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-281 bylo rozhodnuto o přeměně reorganizace na konkurs; účinky prohlášení konkursu nastaly ke dni 7. 8. 2017. Správce podáním doručeným soudu dne 13. 2. 2018 navrhl nařízení předběžného opatření, které odůvodnil tím, že ve vztahu k majetkové podstatě dlužníka je osobou s dispozičním oprávněním, součástí soupisu majetkové podstaty je linka, která je umístěna v nemovitostech ve vlastnictví společnosti VÍTKOVICE, a.s. Dne 16. 1. 2018 uzavřel se společností Chemoprojekt, a.s., IČO 45273383 kupní smlouvu, jejímž předmětem je převod vlastnického práva k této lince, soud vydal souhlas s jejím prodejem usnesením ze dne 13. 7. 2017, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-407, jeho zpráva o zpeněžení této linky ze dne 5. 2. 2018 byla zveřejněna v insolvenčním rejstříku dne 8. 2. 2018. Ve smlouvě je ujednána povinnost předat společnosti Chemoprojekt, a.s. předmět koupě ve lhůtě 8 dnů od uzavření smlouvy. Společnost VÍTKOVICE, a.s. mu přes písemné výzvy neoprávněně a úmyslně brání v přístupu do prostor, ve kterých je linka umístěna, přestože soudem bude vydáno rozhodnutí o nařízení prohlídky nebytových prostor, se s ohledem na dosavadní přístup této společnosti domnívá, že předání linky by ze strany této společnosti mohlo být následně mařeno. Obává se dále, že společnosti VÍTKOVICE, a.s., VÍTKOVICE STEEL, a.s. a VÍTKOVICE Doprava, a.s., v jejichž vlastnictví jsou neveřejné přístupové cesty k nemovitostem, ve kterých je linka umístěna, by mohly rovněž mařit realizaci předání a převzetí linky, a proto

se domnívá, že je nezbytné uložit těmto osobám povinnost strpět průjezd osobních a nákladních vozidel potřebných k jejímu odvozu. Důvody naléhavé potřeby dočasné úpravy poměrů spatřuje v tom, že předání a převzetí linky není možné bez využití vytápění, elektrické energie a užitkové vody, s ohledem na dosavadní přístup společnosti VÍTKOVICE, a.s., má obavu z možného maření výkonu jeho činnosti odpojením nebo jiným znemožněním odběru těchto energií. S ohledem na umístění linky není schopen zajistit přístup k energiím jiným způsobem, než využitím rozvodu ve vlastnictví této společnosti. K předání a převzetí linky je nezbytné zajistit přístup nákladních vozidel. Nedojde-li z jeho strany k bezodkladnému předání linky, bude společnost Chemoprojekt a.s. oprávněna uplatnit náhradu škody, rovněž hrozí, že od smlouvy odstoupí. Z listin připojených k návrhu k osvědčení těchto skutečností soud zjistil, že výzvou ze dne 5. 2. 2018 správce vyzval společnost VÍTKOVICE, a.s. k zajištění přístupu do nemovitosti, ve které je linka umístěna, za účelem její demontáže a odvozu, a to nejpozději dne 6. 2. 2018 v 8:00 hod. Na tuto výzvu společnost VÍTKOVICE, a.s. reagovala tak, že výzva je nedostatečná, neboť neobsahuje konkrétní označení třetí osoby, ani osoby, které se mají v jejich nemovitostech pohybovat, dále požaduje časové ohraničení, kdy budou třetí osoby vstupovat do jejich prostor. Současně tato společnost uplatnila výhrady týkající se procesu zpeněžení linky a požadavek na předložení příslušné dokumentace ve vztahu k nejvýhodnější nabídce a naplnění zákonných podmínek pro zpeněžení linky v insolvenčním řízení. Přístup k nemovitosti, ve které se linka nachází, je možný jen přes komunikace nacházející se na pozemcích společností VÍTKOVICE, a.s., VÍTKOVICE STEEL, a.s. a VÍTKOVICE Doprava, a.s. Usnesením ze dne 12. 2. 2018, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-430 soud nařídil prohlídku prostor podle ustanovení § 212 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „I. Z.“). Soud dospěl k závěru, že společnost VÍTKOVICE, a.s. brání výkonu uvedených povinností správce zcela nedůvodnými požadavky na doložení legitimacy správce k nakládání s linkou a jejímu předání novému vlastníkov, přičemž pro provedení předání linky je nezbytné nutné technické a sociální zázemí. Jelikož je zřejmé, že přístup správce k lince je možný výhradně přes komunikace nacházející se na pozemcích společností VÍTKOVICE, a.s., VÍTKOVICE STEEL, a.s. a VÍTKOVICE Doprava, a.s., vztahuje se povinnost součinnosti i na posledně dvě uvedené společnosti. S ohledem na koncernovou provázanost těchto společností, jak byla deklarována v insolvenčních řízeních vedených u téhož soudu pod sp. zn. KSOS 37 INS 10134/2016, KSOS 37 INS 19481/2016, KSOS 37 INS 4477/2017 a KSOS 37 INS 18483/2016, považuje soud za nedůvodnou obavu z jednotného postupu těchto společností, kterými by správci bylo neoprávněně bráněno v plnění jeho povinností. Soud proto uložil těmto společnostem povinnost k poskytnutí součinnosti insolvenčnímu správci způsobem popsáným ve výrocích III. a IV.

3. Proti tomuto usnesení podala odvolání společnost VÍTKOVICE, a.s., a to výslovně proti výroku III. a části výroku V., kterou jí byla uložena povinnost vůči správci. V odvolání uvedla, že závěry soudu nejsou ve vztahu k ní ničím podloženy a správce v návrhu neosvědčuje nezbytnost zatímní úpravy poměrů, neboť ve vztahu k ní správce návrh neodůvodnil právně relevantními tvrzeními, ani nepodložil příslušnými listinami. Namítla, že není osobou podrobenou jednotnému koncernovému řízení společně se společnostmi VÍTKOVICE, a.s. a VÍTKOVICE Doprava, a.s. Je sice pravdou, že společnost VÍTKOVICE, a.s. byla v minulosti akcionářem její právní předchůdkyně, avšak její

vlastnická struktura je již více než 10 let zcela odlišná od vlastnické struktury společností VÍTKOVICE, a.s. a VÍTKOVICE Doprava, a.s. Pokud jde o přístupové komunikace, pak bez dalšího nelze tvrdit, že by takové přístupové komunikace byly třetím osobám nepřístupné. Poukázala na to, že linka jako soubor movitých věcí, byla sepsána do majetkové podstaty dlužníka již dne 7. 11. 2016, v insolvenčním rejstříku není zveřejněna ani jedna zpráva správce, včetně zprávy o zpeněžení této linky, svědčící o tom, že by mu při výkonu jeho práv a povinností jakkoli bránila v pohybu na příslušných komunikacích. Zdůraznila, že dlužník, jeho zaměstnanci, obchodní partneři i správce se vždy mohli za dodržení předem daných podmínek, které uvádí na svých internetových stránkách, na komunikacích pohybovat. Namítla, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není vůbec zřejmé, v čem dosavadní úprava poměrů na vztahy mezi ní a správcem není dostačující, které podmínky pohybu vozidel na jejích komunikacích uveřejněné na jejích internetových stránkách, s nimiž se správce měl možnost seznámit, nevyhovují účelu dalšího průběhu insolvenčního řízení, a proč je tedy nutno jí předběžným opatřením nařídit úpravu jinou. Ve vztahu k výroku V. pak namítla, že je natolik neurčitý, že jej nelze dodržet ani vykonat.

4. Podle § 7 IZ, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
5. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a osobou oprávněnou, přezkoumal usnesení soudu v napadeném rozsahu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 1, odst. 5 a odst. 6 o. s. ř.), aniž ve věci nařizoval jednání (§ 94 odst. 2 písm. c/ IZ), a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
6. Podle § 76 odst. 1 o. s. ř., předběžným opatřením může být účastníku uloženo zejména, aby a) platil výživné v nezbytné míře; b) poskytl alespoň část pracovní odměny, jde-li o trvání pracovního poměru a navrhovatel ze závažných důvodů nepracuje; c) složil peněžitou částku nebo věc do úschovy u soudu; d) nenakládal s určitými věcmi nebo právy; e) něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.
7. Podle § 76 odst. 2 o. s. ř., předběžným opatřením lze uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li to na něm spravedlivě žádat.
8. Podle § 102 odst. 1 o. s. ř., je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.
9. Úprava předběžných opatření v insolvenčním zákoně se liší od úpravy obsažené v občanském soudním řádu především možností nařídit předběžné opatření i bez návrhu, ustanovení § 82, § 112, § 113 a další pak upravují další odchylky ve vztahu k předběžným opatřením v insolvenčním řízení. Jinak je insolvenční soud při rozhodování o tom, zda nařídí předběžné opatření, povinen přiměřeně použít příslušná ustanovení občanského soudního

řádu (§ 74 a násl. o. s. ř.), což mimo jiné znamená, že rozhodné skutečnosti pro rozhodnutí o předběžném opatření není nutno prokázat bez jakýchkoliv pochybností, avšak pro úspěch s návrhem na vydání předběžného opatření musí být prokázáno, že je třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků (nebo je dána obava z ohrožení budoucího výkonu soudního rozhodnutí), předběžné opatření nelze vydat tam, kde by šlo o úpravu faktických (nikoliv právních) vztahů mezi účastníky, a zpravidla ani tam, kde by nešlo o úpravu předběžnou, ale ve svých důsledcích konečnou.

10. K tomu odvolací soud poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2002, sp. zn. III. ÚS 394/01 (uveřejněné ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 10/2002), ve kterém Ústavní soud vyslovil závěr, že základním smyslem předběžného opatření je ochrana toho, kdo o jeho vydání žádá, přičemž musí být respektována ústavní pravidla ochrany i toho, vůči komu předběžné opatření směřuje (článek 90 Ústavy České republiky, dále jen „Ústavy“), avšak ochrana toho, vůči komu předběžné opatření má směřovat, nemůže dosáhnout takové míry, aby prakticky znemožnila ochranu oprávněných zájmů druhé strany. I na vydání předběžného opatření jsou kladeny požadavky plynoucí z ústavního práva na soudní ochranu. To znamená, že musí mít zákonný podklad (článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, dále jen „Listiny“), musí být vydáno příslušným orgánem (článek 38 odst. 1 Listiny) a nemůže být projevem svévole (článek 1 Ústavy a článek 2 odst. 3 Listiny). V nálezu ze dne 13. 4. 2005, sp. zn. I. ÚS 69/04 (uveřejněném ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 81/2005) pak Ústavní soud (byť v poměrech konkursního řízení) dále uzavřel, že ani specifický důvod sporu (v dané věci sporu o vyloučení věci z konkursní podstaty) vzniklý na základě zvláštního zákona, nedovoluje závěr o tom, že je třeba některé skutkové nebo právní okolnosti řízení nebo jeho procesní pravidla zásadním způsobem modifikovat nebo vůbec zneužít ve prospěch cíle tohoto zvláštního řízení, tedy mimo zákonem stanovený postup. Povinnosti posuzovat existenci podmínek pro vydání předběžného opatření a v jejich světle především skutečností a důkazů předložených jedním z účastníků řízení se soud nemůže zprostit ani poukazem na skutečnost, že konkursní soud v souladu se zákonem dal souhlas s prodejem věcí, které jsou předmětem vylučovací žaloby, mimo dražbu. Stěžovatelka je v daném případě ve vztahu k průběhu konkursního řízení třetí osobou; prostředky, kterými by mohla ovlivnit postup konkursního soudu nebo jeho rozhodování, nejsou prostředky, které by jí bez dalšího ochranu jejích práv v řízení zaručily, a jejich uplatnění je velmi omezené, neboť v zásadě tam, kde nejde o účastníka řízení, informacemi o průběhu řízení nemůže disponovat. Rozhodnutí, jimiž se upravuje průběh konkursního řízení, pak příslušný konkursní soud vydává bez toho, aniž by těmto osobám byla dána možnost se k danému opatření vyjádřit tak, jak to garantuje článek 38 odst. 2 Listiny, a zákon takovým osobám ani neposkytuje opravný prostředek, který by umožnil revizi rozhodnutí konkursního soudu. V případě tzv. třetích osob nelze jakýkoliv zásah do jejich práv zhojit ani v dalších fázích konkursního řízení či po jeho ukončení. Nelze proto připustit, aby do práv třetích osob bylo zasahováno toliko prostým poukazem na probíhající konkurs a účely konkursu nebo jim z tohoto důvodu byla ochrana jejich práv odeprána.
11. Probíhá-li insolvenční řízení, v němž byl zjištěn dlužníkův úpadek, pak bez ohledu na způsob jeho řešení je insolvenční soud nadán výsadním postavením spočívajícím v tom, že o právech a povinnostech vážících se k majetkové podstatě je povolán rozhodovat

zásadně insolvenční soud, avšak v rámci insolvenčního řízení. Přitom platná právní úprava vylučuje, aby insolvenční soud ukládal v insolvenčním řízení předběžným opatřením povinnosti třetím osobám jinak než jako tzv. součinnostní opatření v souvislosti s uložením povinnosti účastníkovi řízení.

12. V dané věci odvolací soud považuje za rozhodné, že správce (který podal návrh na předběžné opatření poté, co mu uplynula lhůta sjednaná v kupní smlouvě k předání předmětu koupě kupujícímu) ve vztahu k odvolatelce (společnosti VÍTKOVICE STEEL, a.s.) odůvodnil potřebu zatímně upravit poměry toliko tím, že odvolatelka spolu s dalšími společnostmi (vůči nimž se správce podal návrh na nařízení předběžného opatření), zejména se společností VÍTKOVICE, a.s. (subjektu stojícím mimo dané insolvenční řízení), je podřízena jednotnému vedení, která činí obstrukce v souvislosti s realizací předání a převzetí předmětu koupě, a proto je dána důvodná obava, že by takto mohla činit i odvolatelka, aniž by však uvedl konkrétní skutečnosti odůvodňující tuto obavu, jakož i konkrétní skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že odvolatelka je osobou podrobenou jednotnému řízení s dalšími společnostmi, a jakkoli tyto skutečnosti doložil. Podle odvolacího soudu ani skutečnost, že společnost VÍTKOVICE, a.s. bránila správci ve splnění jeho povinnosti předat linku kupujícímu a že odvolatelka je s ní koncernově propojena, bez dalšího nemůže obstát jako důvod pro nařízení předběžného opatření vůči odvolatelce.
13. Na základě shora uvedeného odvolací soud dospěl k závěru, že správce jako navrhovatel předběžného opatření ve vztahu k odvolatelce neosvědčil skutečnosti, které odůvodňují nařízení předběžného opatření ve smyslu ustanovení § 176 odst. 2 o. s. ř.
14. Ze všech uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudu v napadeném rozsahu podle ustanovení § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil tak, že návrh na vydání předběžného opatření zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. f/ o. s. ř.).

Olomouc 27. dubna 2018

JUDr. Ivana Wontrobová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Renáta Hrubá